

אברהם", וכתיב: "וְאֶלְהָ תּוֹלֵד יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם". אמר להן גביהא בן פסיסא לחכמים: תננו לירשות ואלך ואדון עליהם לפני אלכסנדרוס מוקדון. אם ינצחוני אמרו הדיוות שבנו נצחתכם! נתנו לו רשות, הילך להם: תורה משה רבינו נצחתכם! מהין אתם מביאין ראייה?odon עמן. אמר להם: מהין אתם מביאין ראייה? אמר להן: אף אני לא אביא אמרו לו: מן התורה. שנאמר: "וַיֹּתֶן אֶבְרָהָם נְטוּן אֶבְרָהָם מִתְּנַתָּה", אֶבְרָהָם אֲשֶׁר לְאֶבְרָהָם נְטוּן אֶבְרָהָם מִתְּנַתָּה, אֶבְרָהָם יִשְׁנְטוּן בְּחִיוֹ, וְשִׁגְרָה זוּ מִלְּזָה, כְּלָום יִשְׁלַׂח עַל זוּ כְּלָום?

7. מהרש"א חידושי אגדות מסכת סנהדרין דף צא
... בני ישמעאל באו בראהי מן התורה, וכמה פעמים כתיב בתורה שניתן הקב"ה ארץ שבעה עמיין לישראל, אלא שאמרו שככל זה על תנאי אם תזכו בזכות קיום התורה והמצאות כמו שנזכר כמה פעמים בתורה, אבל אחרי שחתאתם ועוד היום אתם אבוי בעונש הזה שיד מלכות האומות העולם תקיפה עליכם, ואין אתם באים להאחז בארץ אלא מצד היירושה והבטחתו לאבfirstname הראשון אברהם, גם אנו בני ישמעאל יש לנו זכות בה מצד היירושה כמותכם, שאין אתם טובים מנתנו:

8. בראשית פרק טז
(יא) ויאמר לך מלאך ה' הנך קרה וילזת בון וקראת שמו ישמעאל כי שמעה ה' אל עניך:
(יב) והוא יריה פרא אֶתְסֵם יְדוֹ בְּפֶל וַיַּד פָּנִי בְּלָא אֲחִיו יִשְׁפֹּן:

9. שפת אמת פרשת חי שרה שנה שנות תרנ"א
... וויש בישמעאל: "видו בכל", שהיה לו חלק במידה אברהם. "וַיַּדַּע יַעֲקֹב גּוֹבֵר וּשׁוֹלֵט עַלְיוֹ..."

10. שפת אמת פרשת חי שרה שנה תרל"ט
בפסוק "וַיֹּתֶן את כל אשר לו ליצחק", "ולבני הפלגים נתן אברהם מנותות" - וקשה, לאו רישה סייפה. כיוון שניתנו מנותות, א"כ לא נתן הכל ליצחק! אכן ביאור הפסק שנות בחינת 'כל' ליצחק, שזאת הברכה שבירכו ה' בכל, ונתן ברכת הכל ליצחק. ובchein זה, אם כי היה נקודה קטנה, כוללת היא הכל. ונאמר "כל אשר לו", כי עיקר הברכה לצדיק האורת הקדושה שכוללת כל הטובות...

11. תרגום מספר הזוהר וארא לבא
ועתידים בני ישמעאל לשולט על הארץ הקודש, שהיא ריקה מכל, זמן רב, כמו שהAMILAH שלחים היא ריקה ללא שלמות. והם יעכבו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שתושלם אותה זכות של בני ישמעאל. ועתידים בני ישמעאל לעורר מלחמות גדולות בעולם, ויתכנסו בני אדים (עמי אירופה) עליהם, ויעוררו מלחמה נגדם, אחת על הים, אחת על היבשה, ואחת קרוב לירושלים (מסעי הצלב) וישלטו אלו באלו, וארץ הקודש לא תימסר לבני אדים. באותו זמן, יתעורר עם מסוף העולם (גרמניה ימ"ש במלחמות העולם השניות?) על רומי הרשעה, ויעורק בה מלחמה שלושה חדשים, ויתכנסו שם העמים, ויפלו בידייהם, עד שיתכנסו כל בני אדים עליה מכל קצווי העולם. ואז יעורר הקב"ה עליהם, כמו שכתוב: "כי זבח לד' בברחה". ואחר כך מה כתוב? "לאחزو בכנענות הארץ". ויכלה בני ישמעאל מן הארץ, וישbor כל הכותחות שלמעלה (כת השרים המונינים והמלאכיים), ולא ישאר כוח למעלה על עם

1. איגרת תימן לרמב"ם
ואתם אחינו, ידוע לכם שהקב"ה הפילנו במלחמות עונתיינו בתוך אומה זו, שהיא אומה ישמעאל שרעטים חזקה علينا, והם מתחכמים להרעה ולמאס אותנו כמו שגידר علينا יתברך: "וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים", ושלא תעמוד על ישראל אומה יותר אויבת ממנה, ולא אומה שהרעה בתכילת הרעה לדלדל אותנו ולהקטין אותנו ולמאס אותנו כmoses, שאפילו דוד המלך לעליו השלום כשראה ברוח הקודש כל הצורות העתיקות לישראל, התחיל לטעוק ולถอน בלשון האומה מרעת בני ישמעאל ואמר: "אויה לי כי גרתי משך שכני עם האלי קדר", וראו איך זכר קדר משך שהוא מפורס מיחסו... ואנחנו בעדנו סובלים שעבודם וזכרים ושקריםם לעלה מיכולתנו שאנו ביכולת האדםכח לסביר... ועם כל זה לא נוכל להינצל מרוב רעות ופחוותם בכל זמן, וכל זמן שאנו רודפים שלום - הם רודפים אחרינו בחורים ובלחמה, כמו שאמר דוד המלך לעליו השלום: "אני שלום וכי אדבר מהה ללחמה"...

2. בראשית פרק כד
(א) ואברהם זקו בא בiemim וה' ברך את אברהם בפל:

3. בראשית פרק כה
(א) ויסף אברהם ויקח איש ושםה קטוירה:
(ב) ותכל לו את זמור ואת יקשן ואת מדון ואת מדון ואת ישבק ואת שום:
(ג) ויקשן ילד את שבא ואת דדו ובני דדו כי אשורים וליטושים ולאמנים:
(ד) ובני מדון עיפה נעלף וחנק ואביבע ואלדעה כל אלה בני קטוירה:
(ה) ויפנו אברהם את כל אשר לו ליצחק:
(ו) ولבני הפלגים אשר לאברהם גנו אברהם מעת:
(ז) וישראלים מעיל יצחק בנו בעדנו כי קדימה אל הארץ קדם:
ושבעלם שנה וקמש שגים:
(ח) ויגנו זימת אברהם בשיבה טובה זקו ושבע ויאסף אל עמי:
(ט) ויקברו אותו יצחק וישמעאל בנו אל מערת הפיכלה אל שדה עפרן בנו צמר החמי אשר על פניו מפרק:
אל שדה עפרן בנו צמר החמי אשר על פניו מפרק:

4. אור החיים בראשית פרק כה פסוק ו
(ו) ولבני הפלגים - ולשמעאל לא אמר הכתוב שניתנו לו מנותות ושלחו, כי לפי מה שכתבנו (עליל ט"ז ה') כי ישממעאל משפט קנייה יש בו ליצחק משולח ועומד הוא. ויש יום לאל איהם משפט יעשה, ויכיר נקונה לקונינו:

5. בראשית פרק כח
(א) ניקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצחו ויאמר לו לא תנק אשא מבנות קען:
(ב) קים לך פוזה ארם ביתה בתיאל אבי אמך וכח לך ממש אשא מבנות לבן אחיך אמך:
(ג) ואל שדי יברך אתך וינפרך וירבק והיית למלך עמים:
(ד) ויתנו לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשג' את הארץ מגיריך אשר גנו אלהים לאברהם:

6. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צא עמוד א
ושוב פעם אחת באו בני ישמעאל ובני קטוירה לדzon ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון. אמרו לו: ארץ כנען שלנו ושלכם, דכתיב: "וְאֶלְהָ תּוֹלֵד יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם". אמר להן גביהא בן פסיסא:

כל בו ועל פni כל אחיו ישבו", ומתיוארה של התורה את ישמעאל לאחר שגדל: "וישיב במדבר ויהי רובה קשת וישב במדבר פארן ותיקה לו אמו אשה מארץ מצרים". ויש לשאול, מה רוצה למדנו הتورה בהגדرتה אותו "פרא אדם"? הרי לכורה אלו שתי מלים הפכו הסותרות זו את זו, שהרי אם ישמעאל הוא פרא אז אינו אדם, ואם אדם הוא אז אינו פרא - היכיד? מבאר המלבאים ישמעאל יוכל בתוכו שני צדדים, וזו: "בצד אחד יהיה אדם מדייני (חברתי). (מצד אחד) מדבר, ובצד אחד יהיה אדם מדייני (חברתך). פרא למוד פרא כי ידו בכל ידו בו, כאיש רפואי עושה מריבה עם הכל, ובצד אחד יהיה אדם כי על פni כל אחיו ישבו, ועל ידי כך יהיה גם אדם מדייני (חברתך) עם אחיו ושכניו". כמו שבאמת התגלה הדבר אחר כך כשגדל, מצד אחד - "וישיב במדבר", נתקיים בו מה שאמר: "והוא יהיה פרא אדם" שהיה מדברי, ויהיה רובה קשת ונתקיים מה שאמר ידו בכל" וכו', ומצד שני - "וישיב במדבר פרעון", ונתקיים מה שאמר "ועל פni כל אחיו ישבו", עד כדי כך שאפילו התחתון, הקים משפחה והתערב עם אחיו - העמים שבסביבתו. מכאן למדנו יסוד גדול - מיהו ישמעאל וכיצד יש להתמודד אותו. ישמעאל כולל בתוכו שני צדדים. מצד אחד הוא נרא כיפוי חזק אצל מן המניין, חברתי, ומסוגל לפתח קשרי שכנות נורמליים ביןו לבין סביבתו, שהרי הוא "אדם", אך מהצד الآخر, מבט יותר פנימי ויתר עמוק - הוא באמות "פרא" - רפואי, אכזרי, חסר גבולות, רב עם כולם כחיה במדבר ללא כללים חברתיים מקובלים. ואולי בשל כך הקדימה התורה את תוארו לשמו - כי הוא פרא לפני שהוא אדם... אמנים علينا לזכור שבברית בין הבתרים הבטיח הקב"ה לאברהם ואמר לו (בר' ט וטו): "תיקבר בשיבה טובה" ופירוש רשי"י (במקום) "בישראל שיעשה ישמעאל תשובה ביוםיו". וביתר הרחבה כתוב המשך חכמה' (שם), "שבני ישמעאל, באחרית הימים, יתקרבו לאמת ויאמינו בה" אחד".قولר, אם נדע להתמודד נcona עם פראיותו של ישמעאל, המוסרית והחורטית, שבאה לידי ביטוי גם בצד הפלוטי ביחס לעם ישראל, אם נדע לשים לו גבולות ברורים, לא ניכנע למידות האידמי', המתגלה והסמיות שלו, לא ניפול בראשתו האידמי', המכופתרת בפוליטיקה ובדיפלומטיה הלובשת חילפה מכופתרת ודוברת אנגלית רהוטה - אם נדע להיזהר ולהגביב להתנהגותו הכהולה באופן הנכוון, אז לא רק שנדע להתמודד עם היפרא' שבו אלא גם נזoor לגנות את כורת האדם' שבו, ואפילו האלקי שבו, כפי שיקרה בעיה בעתיד, באחרית הימים.

18. שיחות הרציה' זצ"ל פרשת תולדות סדרה ב 8
בסיום ברכת המזון, אנו אומרים "הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממוני בשם הגדל, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל כל". הגمرا מאברת ש"בכל" מתייחס לאברהם אבינו, שנאמר: "וז' ברך את אברהם, "מכל" ליצחק אבינו הנעלם בין אברהם ויעקב, והאומר "מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל", "כל" ליעקב אבינו שאמר: "יוכי יש לי כל הוא עניין מיוחד לאבותינו. הגאון מווילנא כל". כל הוא עניין מיוחד לאבותינו. הגאון מווילנא מדקך וمبחוין בין כל בחולם לבין כל בקמצ. כל בקמצ מבטא כלויות כמותיות, כגון כל האנשים וכדונה. כל הוא כלל הכול את כל הפרטיטים. לעומת זאת, כל בחולם הוא במובן האיקוני האלוהי. לכן, יש לומר: "וכל החיים יודוך סלה" - בקמצ, במובן של כלויות האנושות כולה, כלויות ההשגת הפרטיט על הכל. מתוך הכל הכל-כלילי-אלוהי נמשך הכל הכלילי-אנושי. לכן אנו מבקשים להבהיר כפי שתברכו אבותינו בכל המובנים.

העולם (עם ישראל), אלא כת ישראלי בלבד, כמו שכתוב: "ד' צלך על יד ימינך..." ...ולעתיד לבוא: "המושיע ימינך ענני". ובאותו זמן כתוב: "מי אז האפוך אל העמים שפה ברורה لكрова כולם בשם ד' ולבדו שם אחד", וכותב: "בימים ההוא היה ד' אחד ושמו אחד". "ברוך ד' לעולם אמן ואמן".

12. ספר ממשיע ישועה מבשר טוב החמישי נושא ג'
וראה גם ראה איך היה הדבר הזה מקובל אצל חכמי נסיך הקדושים, שאמרו בפרק רבי אליעזר (פרק ל'): שלש מלחמות של מהומה עתידים בני ישמעאל לעשות באחרית הימים עם בני אדם, שנאמר: "כי מפני חרבנות נדדו" - אחתabis, שנאמר: " מפני הרבה נטושה", ואחת בשדה, שנאמר: " מפני קשת דרכחה", ואחת בערך גדול שברומי שהוא כבده משתיכון, שנאמר: "ומפני כובד מלחמה", ומשם בן דוד יצמיח ויראה באבדן של אלו ושל אלו, ומשם יבא לארץ ישראל שנאמר: "מי זה בא מזרים..." ...

13. בראשית פרק כה
(יב) ולאה תלדות ישמעאל בן אברהם אשר יזכה הגר המצרית שפתחה שרה לאברהם:
(טו) אלה הם בני ישמעאל ולאה שמתחם בחצריהם ובטיירתם שניהם עשר נשיים לאםותם:
(ויז) ולאה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים וגנוו נקמת ויאסף אל עמיו:
(ויח) וישפנו מ חוקילה עד שור אשר על פni מצרים באקה אשורה על פni כל אחיו נפל: פ
(ויט) ולאה תלדות יצחק בן אברהם הוליד את יצחק:

14. בראשית הרבה פרשות לך לך פרשה מה אות ט
על פni כל אחיו ישבו - הכא את אמר "ישובן" והתמס כתיב "ונפל", אלא כל זמן שהיה אברהם אבינו קיים - ישבו, וכשماتת אברהם - נפל, עד שלא פשט ידו בבית המקדש - ישבו, כיוון שפט יו"ד בבית המקדש - נפל.
בעולם הזה - ישבו, אבל לעתיד לבא נפל.

15. על הטוים בראשית פרק כה
(ויח) על פni ול אחיו נפל - וסמי ליה: "וואלה תולדות יצחק", לומר לך לשיפור ישמעאל באחרית הימים (ב'יר שב ה) - אז יצמיח דוד שהוא מתולדות יצחק:

16. שוי"ת עשו לך לך ד סימן ז
במota אברהם נאמר: "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בינוי". ומזה לנדו רבותינו (הובאו דבריהם בפירוש רש"י) "מכאן שעשה ישמעאל תשובה והוליך את יצחק לפניו, והוא שיבת טובה שנאמרה באברהם". תשובה שעשה ישמעאל, שהתבטאה בהולכת יצחק הצעיר ממנה באربع עשרה שנה לפניו - פירושה הוא הכרה בעליונותו של יצחק על פניו ימורות היו צער ממנו, ומשמעותה, זכותו הבלעדית לרשת את ירושת אברהם היא הארץ היudeה לזרעו... עם ישמעאל הוא כבר ימצא שפה משופפת, ישמעאל חזר בתשובה, וגם זרעו אף הם יחו"רו בתשובה, כמו אמר יכירו בזכות ישראל על הארץ לרשת את ברכת אבותיהם...

17. הרב ערן טמיר שליט"
בפרשיות לך לך ויראי' אנו פוגשים את ישמעאל, אותו ישמעאל שאנו פוגשים לאורך כל ההיסטוריה. מי הם אותו ישמעאל, מה אופיו וכיוצא יש להתמודד איתו? את זאת אפשר ללמידה מדברי מלאך ה' להגר בטרם לידתה אותו: "והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ידו